

BAWIMY SIĘ PARAMI

RENATA

PASYMOWSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – mgr Maria Ferenc
mgr Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
mgr Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Czas trwania zajęć:

2 godz. lekcyjne.

Temat:

Bawimy się parami.

Cele główne:

- uświadomienie uczniom, że bycie partnerem to duże wyzwanie,
- wdrażanie do odpowiedzialności za drugiego człowieka,
- wzbudzanie empatii,
- doskonalenie wycucia ciała i przestrzeni,
- stwarzanie uczniom okazji do poznania swoich mocnych stron.

Cele operacyjne – uczeń:

- ćwiczy w duecie, wykazuje się delikatnością i troską o partnera, jest uważny i dokładny, współpracuje, panuje nad emocjami.

Metody:

ruchu rozwijającego, symulacja, wizualizacja, pracy we współpracy.

Formy pracy:

zbiorowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

kocyki, makarony do nauki pływania.

Przebieg zajęć:

1. **Zapoznanie z tematem i celami zajęć, określenie NaCoBeZU** – współdziałanie, empatię, wycucie siły, precyzję i poprawność.
2. Rozgrzewka ciała i ducha:
 - **trucht rytmiczny wokół sali.** Uczniowie utrzymują równe odległości między sobą, nie przyspieszają tempa, nauczyciel zwraca uwagę na to, jak wygląda sylwetka dziecka, jak podnosi stopy, czy rytmicznie, płynnie porusza ramionami;
 - **podskoki naprzemienne wokół sali** – zwracamy uwagę na płynność ruchów, wydłużanie bądź wznoszenie skoku;
 - **przeplatanka** – rytmiczne, naprzemienne stawianie stóp;
 - ćwiczenia naprzemienne na obwodzie koła (kinezylogia edukacyjna);
 - **zabawa w statek** – na hasło „prawa burta” uczniowie przemieszczają się na prawo, „lewa burta” – na lewo, „dziób” – do przodu, „rufa” – do tyłu, „pokład” – stoją na środku.

- 3. Zabawy z partnerem.** Nauczyciel przypomina, na czym polega praca z partnerem, i oznajmia, że na gwizdek następuje zmiana osoby w parze, a na hasło „zmiana” partnerzy zmieniają się aktywnościami. Wykorzystanie i modyfikowanie ćwiczeń Weroniki Sherborne:
- **przysiady** – jedna osoba robi przysiad, druga pozostaje w pozycji stojącej – szybkie zmiany, gwizdek;
 - **jazda na kocyku** – jedna osoba siedzi wygodnie odwrócona twarzą do kierunku ruchu, druga ją ciągnie, dbając o bezpieczeństwo, zmiana na gwizdek;
 - **siłacze** – uczniowie siedzą tyłem do siebie i, wykorzystując siłę nóg, przepychają się nawzajem, gwizdek;
 - **makarony** – uczniowie przeciągają się, trzymając za przybór, gwizdek;
 - **klej** – jeden z partnerów smaruje plecy kolegi niewidzialnym klejem i delikatnie układa go na podłodze, przyklejając dokładnie do niej wszystkie części jego ciała, następnie mówi, którą zaczyna odklejać, a druga osoba napręża mięśnie i nie daje się odkleić, zmiana na gwizdek;
 - **skoki na jednej nodze** – partnerzy stoją naprzeciwko siebie, podają sobie prawe ręce, a lewymi rękami trzymają wyprostowaną nogę partnera, razem wykonują wolne podskoki, gwizdek;
 - **zaufanie** – partnerzy stają jeden za drugim i ten, który jest z przodu, zamyka oczy, natomiast osoba z tyłu trzyma go za ramiona i ostrożnie prowadzi po sali, zmiana na gwizdek;
 - **walka kogutów** – uczniowie zakładają ręce z tyłu, stają na jednej nodze i próbują delikatnie nacierać na partnera – kto pierwszy dotknie podłogi stopą, przegrywa, gwizdek.
- 4. Spotkanie w kręgu** – podsumowanie ćwiczeń, podzielenie się sukcesami i porażkami, ocena koleżeńska dotycząca współpracy.
- 5. Wyciszenie zespołu, uspokojenie emocji i bicia serca:** uczniowie wykonują ćwiczenia oddechowe, relaksacyjne i rozciągające według pomysłu nauczyciela.
- 6. Wyrażenie opinii o współdziałaniu w parach.** Uczniowie oceniają wzajemne zaangażowanie, kierując się empatią.
- 7. Podsumowanie zajęć.** Rozmowa z uczniami na temat skuteczności zabaw w parach.

Komentarz metodyczny

Wycucie siły i swoich możliwości to duże wyzwanie, dlatego powinniśmy wszystkim dzieciom, a szczególnie tym ze SPE, umożliwić doświadczanie ww. aspektów w kontakcie z drugim człowiekiem. Dzięki takim treningom wdrażamy uczniów do odpowiedzialności za drugiego człowieka. Należy zatroszczyć się o właściwego partnera dla dziecka ze SPE.